

A tartalomból:

Böjti gondolatok	2
Imaheti összefoglaló	3
Csurgói szeglet	6
Beszélgetés dr. Szinyei Katalinnal	8
Esperesi vizitáció	9
Nyári tanfolyamok	9
Bach fesztivál	10
Ev. táborok	10
Gazdasági céljainkról	11
150 éves gyülekezet	11
Pályázatok	12
Piliscsabai konferencia	13
Vers	14
Luther önmagáról	15

Urunk, Megváltónk, irgalmazz!
Krisztusunk, Jézus, kegyelmezz!
Igaz Bíránk, légy irgalmas!

GyLK 621/2

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2019. I. szám

Az üres Sír

Krisztus mondja: halott voltam, de íme élek örökkön örökké.... Jel 1,18

„Hallom az üzenetet: Jézus él. Vajon nem idegen ettől mind az, ami napról napra fenyegeti a világot: gonoszság, csalás, erőszak és nélkülözés? Uram állj mellém! Hallom az ígét: Jézus él! Ti, küldöttei, akik reményt adtok, vezessetek oda a feltámadt-hoz, hogy nála menedéket találjak. Állj mellém, Uram! „ (F.Hofmann)

Temetőben járva sokszor elgondolkozom azon, miért látok annyi elhanyagolt, gazdátlan sírt. Mellette „agyongondozott”, minden féle csecsebecsével feldíszített síremléket. Leginkább a kiürített, tátongó üres gödör látvány érint meg, ahonnan exhumáltak, kihantolták a halottat.

Az első esetben arra gondolhatnánk, hogy már az utódok is kihaltak. Nincs senki, aki rendben tartaná a sírt. Vagy a jelenben élők holtában sem becsülik azt, aki előttük ment el. Még az emlékét sem tisztelik.

A második esetben gondolhatnánk vezeklésre. A lelkiismeret megnyugtatóására. Amit elmulasztott valaki az elhunyt életében, így próbálja meg utólag jóvátenni. Mindent megad, amit ilyenkor még lehet, hogy önmagát megnyugtassa.

A harmadik esetben egy áthelyezett holttest révén halálunk utáni sorsunkra gondolhatunk.

Húsvét reggelén a halottat még életében nagyon szerető, róla halálában sem megfélemlítő, most halottátlátó, sírt és halottat gondozni akaró asszonyok sietnek a sírhoz. Számukra ott a nagy kérdés: vajon mit találnak? KÖ problémájuk van. Mi lesz a követ! Lesz-e segítségük? Rendbe tudják-e hozni a sírt és benne a holttestet. Messziről látták, vagy talán ők is segédkeztek a nagypénteki sírba helyezésnél. Mivel az óra akkor is könyörtelenül gyorsan ketyegett, nem volt idő tisztességesen rendbe tenni szeretett Mesterük holttestét.

A szándék dicséretes. Az aggodalom jogos. Azonban, mint oly sok, gyászában mély fájdalmat viselő, veszteséget szenvedő ember, ők sem tudják igazán feldolgozni az eseményeket. Pedig csak fel kellene idézni az elhunyt korábban többször is elhangzott szavait: „Harmadnapon feltámadok”.

A sírhoz való megérkezéskor a döbbenet leírhatatlan. A sír üres. Az asszonyok tisztességes terveit felülírta az Élet. „Nincs itt. Feltámadott!”. Ezt a csodát az üres sír is hangosan hirdethetné, de nem teheti. Ellenben hangosan és érthetően hangzik az

angyali-emberi híradás: „mit keresitek a holtak között az élő. Nincs itt, hanem feltámadt”. Hiába minden: az evangéliumok arról tudósítanak, hogy az egyik asszony hallgatásba burkolódik, a másik bolyong a kertben, a harmadik végre átadja az üzenetet a tanítványoknak.

A sír üres. Biztos, hogy üres volt húsvét hajnalán. Erről nem csak a tanítványok győződhetek meg. Pilátus is segített a hír megerősítésében és továbbadásában. Hivatalos körlevélben jelentette be Izraelben: a tanítványok éjszaka kilopták Jézus testét a sírból. Tehát, vasárnap reggelre a sír üres.

Az üres sír csak néma tanú. Pecsét egy csodálatos életművön. Minden úgy történt, ahogyan azt Jézus előre bejelentette. Előttetek megyek Galileában. Ezt azonban nem a sír mondja el. A sír üressé válása, a feltámadás maga: TITOK. A bizonyíték a feltámadásra maga a Feltámadott. Az Élő Krisztus. Aki miután titokzatosan módon kilépett sírjából, hamar megkereste kétségbeesett, hitetlen barátait, szeretteit. Természetesen megtalálva őket, többek között így szólt hozzájuk: drága Máriák: „legyetek üdvözölve” – „Örüljtek”! Vagy: kétségbeesett „asszony, miért sírsz”? Vagy hitetlen Tamások: „nyújtsd ide az ujjad”.

A feltámadás csodája titok marad minden ember számára. Számunkra a Feltámadott megjelenése a fontos. Ő az, aki előttünk jár, szól hozzánk. Vigasztal, bátorít. Ezért Krisztus nem a múlt, a történelem, hanem a jelenünk és a jövőnk. Krisztus, mint minden élő ura van velünk mindenütt a világban. Felemeli tekintetünket, megerősíti benne való hitünket örök országának meglátására.

Akik találkoztak Vele, szavát elfogadták. Akik követik őt, alkalmassá lesznek arra, hogy hitelesen hirdessék: KRISZTUS ÉL. Hiszen felhatalmazást kapnak arra, hogy a reményteleneket, keresőket, örülőket és bánkodókat hozzá vezessenek. Az üres sír pecsét Krisztus egész életművén és Isten győzelmét tanúsítja. A sír pedig úgy jelenik meg, mint egy mérföldkő azon az úton, amelyik az örök életbe vezet.

A krisztusi szó ereje változtatja meg éltünket, rendít meg, térít meg, nem az üres sír. A feltámadt Krisztus így szól: Ne féljete. Találkozóm van veletek. Örüljete, és munkálkodjatok azon, hogy a keresők: – „Találkoznom kell vele” – ohaja is teljessüljön.

Kósa László lelkész

**„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket,
kibontod a járom köteleit...” (Ézs 58,6)**

„Légyszi' kösd be, Apa!” - szalad oda hozzám legkisebb gyermekem. Meccs van, ilyenkor minden másodperc számít. Gyorsan kötöm tehát a stoplis cipő fűzőjét. Ezek a fránya cipőfűzők mindig a leghetetlenebb helyzetekben bomlanak ki: meccs közben, vagy amikor bringán tekerek, vagy éppen az utcán sietek. Hiába köti meg őket az ember erősen, valahogyan meglazulnak, kioldódnak.

Ézsaiás „kötelei” éppen ellentétes kényszerbe visznek bennünket. Azok a bilincsek és kötelek, amelyekről ő beszél, éppen hogy nem akarnak engedni. Makacsul ragaszkodnak hozzánk – vagy inkább mi hozzájuk? Kötnek és kötődnek, megbénítanak bennünket és mi velük másokat. Lelkünk bilincsei ezek, láthatatlanok, s talán éppen ezért olyan nehéz tőlük megszabadulni. Megszokott apró bűneink, beidegződések, amiket már alig veszünk észre. Hordozott titkaink, múltbéli sérelmeink, családtagjaink miatt érzett állandó aggodás. Görcsös igyekezet az elvárásoknak való megfelelés, önmagunk elfogadtatása miatt. Félelmeink az elmúlástól. „Annyi mindent hordozunk a világban, szívünk terhekkel teli.” - énekeljük fájó őszinteséggel egyik ifjúsági énekünkben. És ezek a terhek mind-mind eltéphetetlennek tűnő kötelekkel tekerednek körénk, csomózódnak ránk, s bilincssé merevednek.

Talán egy váratlan élethelyzetben felül tudnak írni a lelki törvényszerűségek is. Amikor az eddig féltve őrizgetett tehertől szabadulni akarunk. A süllyedő léghajón a félelemtől hajtva és az életösztöntől vezérelve azok a dolgok is jelentéktelenné, sőt teherré válnak, amelyeket értékesnek tartottunk. És repül ki a rakomány, hogy a léghajó emelkedjen. Verne regényében pedig Willy Fog képes elégetni hajója vitorláját és teljes fedélzetét, hogy ezzel némi üzemanyag-többletet nyerve elérhesse célját, a föld körbeutazását. Ilyenkor lazulnak, szakadnak a lelki kötelek is, egykor oly kedves – most értéktelenné váló dolgok – mennek. De ki kíván magának vagy a másoknak ilyen drasztikus kényszerhelyzetet?

Böjt van. A húsvéti örömeire való felkészülés időszaka. Az örömet kioltó, magunkat és másokat megkötöző és lassan, de biztosan felemészítő bilincsek és kötelek leoldásának az ideje. Süllyedő léghajó, tengeren hanyódo hajó talán nincs. De Jézus van. Jézus, akire amikor ráripakodtak: „*mentsd meg magadat, ha Isten Fia vagy, és szállj le a keresztről!*”, ő maradt. Nem verte le a bilincseket, nem oldotta le a köteleket. Sőt, inkább magára vette minden nyomorúságunkat, „*A mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta.*”

– írja Ézsaiás. Magára vette és belehalt. Ezzel mutatta meg irántunk való mérhetetlen szeretetét. És immáron Feltámadtként adja nekünk békességét, közelségét, szavát, önmagát. Szeretete szorongat bennünket. És ez a szeretet szorítja ki belőlünk félelmeinket, fújja el aggodásunkat, teszi lélekidegenné bűneinket, lazítja meg köteleinket, oldja le bilincseinket.

Nem fogadkozom – ismerem magamat. Nem erőlködöm – kevés vagyok hozzá. De miközben Jézusra tekintek és szeretetére gondolok, *Reményikkel* együtt talán én is átélem, hogy „csak úgy magától” könnyülök, szabadulok. Mert – ahogy írja ugyanő – „*ez a magától – ez a Kegyelem.*”

Böjtös Attila

Húsvét ünnepére

Ünnepel a világ. Legyőzve a halál.
Az Isten báránya a csatát megvívta,
Végtelen hatalmát az Úr megmutatta.
Üresen és némán ásít most a sírja.

Üresen és dicsőn. Hirdetve erejét,
Isteni akarat nagy-nagy szeretetét.
Bűnös, gyarló ember fogd hát meg a kezét,
Engedd, hogy féltően rajtad tartsa szemét!

Rajtad tartsa szemét az Isten báránya,
Vezetése mellett nőjön az Úr nyája.
Nőjön, sokasodjon, hálaímeit mondjon,
A Teremtő elé csendben leboruljon.

Hálaének zengjen. Hirdesse feltámadt!
Megmentette Jézus az egész világot.
Megalázást, kínzást, mindent elfeledve,
Tévútról bennünket, jó útra vezetve.

Jó útra, igazra. Az örök életre.
Az kell csak, hogy nyája Őt hűen kövesse.
Megbocsátott mindent, amit elkövettünk.
Jóságos királyként öröklik felettünk.

Mindenható Urunk, szeretett királyunk,
Segíts, hogy a hitben mindvégig megálljunk!
Tudjuk betartani Istenünk parancsát,
Tíz pontban rögzített, kegyes akaratát.

Örüljünk a bárány feltámadásának,
Ki magára vette bűnét a világnak.
Örüljünk, örvendjünk, tartozunk nyájába.
Engedjük tereljen mennyei hazánkba.

Némedi Zoltán

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv/5Móz 16,18-20)

A keresztények minden évben a világ minden táján azért gyűlnek össze egymás templomában, hogy imádkozva növekedjenek az egységben. Az imáink egységesek egy szétszakadozott világban. Ebben van az erejük, és a közös hitben. A Székesfehérváron korábban tartott imahetek ikonikus alakja, szervezője, **Kiss János** bácsi (nagyprépost) mindig úgy kezdte a köszöntőjét, hogy „*Szeretettel köszöntöm Isten hívő népét!*” Ő első helyre tette a közös Istenhitet, ami egységbe hívta a város négy keresztény felekezetének (katolikus, református, evangélikus, baptista) tagjait.

A 2019. évi imahét programját földünk egy távoli helyén, Indonéziában állították össze. Röviden álljon itt néhány adat az imahetet előkészítő országról, és az ott élők helyzetéről. Indonézia 265 millió lakosának kb. 86%-a muszlim, a népesség mintegy **10%-a** azonban a különböző hagyományokat követő **keresztény** közösségekhez tartozik.

A több mint 17 ezer szigeten 1340 különféle népcsoport él, és 740 helyi nyelvet beszél a közös nemzeti nyelv, a Bahasa Indonesia mellett. A nemzetet az „öt alapelv” mentén alapították.

Mottójuk: „Egység a sokféleségben”.

A nyolc napból álló alkalomnak előre meghatározott témája, az igehirdetés alapjául szolgáló igék is ki voltak jelölve. „Isten hívő népe” ezeken az estéken a katolikus, református, evangélikus templomban, valamint a baptista imaházban gyülekezett össze.

Az imahét témái, helyük és igehirdetői, városunkban az alábbiak szerint lettek elosztva:

1. nap: „Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!” (Ám 5,24)

Református templom (Széchenyi út) **Spányi Antal** rk. megyéspüspök

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Az ünnepi nyitó istentisztelet a Széchenyi úti református templomban volt. A liturgiában a város lelkipásztorai szolgáltak, a híveket **Imre Bálint** református esperes köszöntötte, majd imádságok hangzottak el az imahétért, a hit közös gyökereiből fakadó, közös tanúságtevő küldetésért. Az eseményen közreműködött **Tóka Szabolcs** orgonaművész és az ökumenikus kórus, amelyet **Dóczi István** vezényelt. Szentbeszédet mondott **Spányi Antal** megyés püspök. „Ennek a hétnek a célja nem teológiai igazságok eldöntése, nem a Bibliában foglalt igazságok megkülönböztetése, nem a hittételek egymással összevetése, hanem az, hogy szeretetben, hitben közösséget alkossunk, együtt imádkozunk, hangsúlyozta a főpásztor. A keresztény ember fel-

adata a világban, bármilyen felekezethez is tartozik, ha befogadta Krisztust, akkor az Ő **igazságát** képviselje.

A keresztény embernek kötelessége Krisztusról tanúskodni ebben a világban. Tanúskodni arról a szeretetről, amelyet Tőle kapunk, a reményről, amely hív és utat mutat nekünk” – hangsúlyozta a püspök.

2. nap: „Ellenben ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem, minden további szó a gonosztól van.” (Mt 5,37)

Baptista imaház, **Bencze András** ev. püspökhelyettes

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Az imanyolcad második napján, a baptista imaházban gyűltek össze a város keresztény felekezeteinek hívő tagjai közös istentiszteletre. **Révész Lajos** baptista lelkipásztor a befogadó közösség nevében köszöntötte a jelenlevőket.

A Máté evangéliumából választott ígéről – „Ellenben ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem, minden további szó a gonosztól van.” – **Bencze András** evangélikus püspökhelyettes beszélt.

„A Hitünk ne csak látható legyen, hanem tapasztalható. Ne csak mondjuk, amit hiszünk, hanem tegyük is azt. A hét témája az igazság cselekvésére buzdít minket, a mózesi ige által.” A keresztényeknek érdemes elgondolkodni, beszédük valóban Krisztus szavait tükrözik-e? Valóban **igenünk legyen igen, a nem az nem**, mert aki beszél, nem önmagáé hanem Jézusé. Isten hangját csak csendben lehet meghallani. „Legyünk csendben, hogy meghalljuk Isten hangját, ahogy hozzánk szól és rajtunk keresztül másokhoz. Mert nem a mi szavunk az érdekes, hanem az Isten szava. Az a szó, amellyel igent mondunk erre a világra. A Krisztus keresztje az érdekes, ez a keresztények erős szava, ez a keresztények hitvallása. Ahogy beszélünk ebben a világban, ahhoz nyilván érdekes a keresztény etika is, de az különösen fontos, hogy ebben az ökumenikus környezetben **a szavunk legyen krisztusi szó**, Krisztusra mutató szó. Isten igent mondott a világra, ezért az igaz szavak csak mások építését szolgálhatják.”

3. nap: „Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.” (Zsolt145,8)

Baptista imaház, **Dózsa István** rk. plébános

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Szigeten élünk, de nem elszigetelten

Az istentiszteletet elején **Kovács Dániel** baptista lelkész bevezetőjében imádkozott az est igehirdetőjéért és azokért is, akik még az ökumenikus alkalmon tanítást monda-

nak. Majd a felekezetek képviselői felolvasták az imaest szentírási részeit:

Az igehirdető **Dózsa István** plébános izgalmas kihívásnak nevezte az ökumenikus találkozókat. Párhuzamot vont az Indonéz szigetvilág 17 ezer földnyelven, szétszórtan élő keresztény közösségei és a különböző fehérvári egyházi, templomi közösségek között. Egy-egy szigetnek nevezte a felekezeteket, amelyeknek tagjai erre az estére áteveznek egymáshoz.

Az igehirdetés alapja a Máté evangéliumból Jézus családfáját bemutató rész volt. A 3-szor 14 név viselői között volt, aki Isten embere volt, azonban voltak akik istentelen dolgokat műveltek. „Sok mindent hordoz Jézus nemzetiségétáblája. Isten kinyilatkoztatta, hogy nála mindenki – férfiak és nők, bűnösök és igazak – egyaránt szerepelnek a megváltás tervében” – mondta a plébános, majd hozzátette: „Olyan ez, mint a kézzel szőtt keleti szőnyeg. A Mester az alkotó, távolabb ül. Akik szövik a szálakat, Őrá figyelnek. Néha elrontják, rossz helyre fűznek, de a Mester azt is mintáztatnak használja. Kijavítja ezeket a hibákat, a rosszat jóváteszi. Isten se szakított azzal a családdal, ahol Fia megjelent, hanem közösséget vállalt múltjával, örömeivel, küzdelmeivel. És ez a családfa nem zárult le, beleoltódtunk mi is Krisztusba. Néha büszkék lehetnek ránk, néha elpirulnak miattunk, de Isten igent mondott ránk. Felelősségünk, hogy Istennek ebben a nagy szőnyegében olyan mintát szövjünk, amely az Isten szavára odafigyelő, Istent szolgáló ember alkotása.”

A felekezetek képviselői azért imádkoztak, ha Isten nem szégyellte az Ő Fiának rokonságát, akkor senki se szégyelljen rokonai hitéért imádkozni.

4. nap: „... érétek be azzal, amitek van...” (Zsid 13,5)

Református templom (Budai út) **Révész Lajos** bapt. vezető lelkész

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Az imahét negyedik napján, a Budai úti református templomban gyűltek össze a város felekezeteinek hívei. A befogadó református közösség lelkésze, Berze János köszöntése után a bűnbánati imákat és az olvasmányokat a város felekezeteinek képviselői, lelkészei olvasták fel.

Az indonéz keresztények az isteni gondviselést választották az est témájául: „... érétek be azzal, amitek van...” A Zsidókhöz írt levél írója óva int a pénz és az anyagi dolgok túlzott szeretetétől. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy soha semmi nem elég.

Az imaest igehirdetője, **Révész Lajos** baptista lelkész arról beszélt, meg kell találnunk az egyensúlyt az életünkben, az anyagi, szellemi, testi igényeink egyensúlyát. A biblia szavaival élve, nem szolgálhatunk két Úrnak, az Istennek és a

pénznek egyaránt. „Isten lehetőséget adott arra, hogy az Ő gondolatai szerint éljünk, és megtanuljuk azt a csodát, hogy vágyainkat helyesen rangsoroljuk. „Isten felajánl nekünk egy másik vágyrendszert. Nagyon tiszta egyszerűséggel annyit mond, érétek be azzal, ami van, és higgyétek el, hogy Gondviselőtök leszek. Nem kell az alapvető dolgokért küzdenetek, én megadom Nektek.” „Őt alapdolognak kell lennie, ami irányítja vágyainkat: **szeretem Krisztust, szeretem a testvéreket, igyekszem a vendégszeretettel odaállni és gondoskodni azokról, akik nálam nehezebb helyzetben vannak, valamint tiszteletben tartom az Istentől kapott házasságomat, a családomat, és távol tartom magamtól a pénz utáni vágyakozást.** Vagyis megelégszem azzal, ami van. Ezzel isteni rend uralkodik az életemben.

Az istentisztelet végén, a közös hitvallás után a baptista, az evangélikus, a református és katolikus előljárók áldását fogadták a hívek.

A zenei szolgálatot az Ökumenikus és a Csomasz Tóth Kálmán kórus végezte **Dr. Szabó Balázs** kántor közreműködésével és **Dóczy István** karnagy vezényletével.

5. nap: „Azért küldött el, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek” (Lk 4,18)

Evangélikus templom, **Kovács Dániel** bapt. lelkész

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Bencze András evangélikus püspökhelyettes köszöntőjében megemlékezett **Kis János** helynök atyáról, az imahetek korábbi szervezőjéről. Az alkalom ünnepélyességét Csekéné Bányai Erzsébet által vezetett énekkarunk szolgálata emelte. Ezen az estén is elhangzottak az egyes felekezetek szolgálattévői által elmondott, a liturgiában előírt igeszakaszok és imádságok. **Kovács Dániel** igehirdető az alapigéről beszélve elmondta, hogy **közös keresztségünk révén minden keresztény részesedik Jézus prófétai küldetésében, hogy hirdessük az evangéliumot a szegényeknek és a szenvedőknek, szóban és tettben egyaránt.** A gazdagok és a szegények közötti szakadék egyre szélesebb. A gazdasági teljesítmény meghatározó tényezővé vált az emberek és a közösségek közötti kapcsolatban. Nehéz békében élni, ha hiányzik az igazság. **Nem elég tehát csak beszélni az örömhírről, hanem tetteinkben is látszódjon, hogy keresztények vagyunk. Merjünk a reménységről beszélni, és merjük megélni a hitünket.**

Befejezésként a gyülekezet, az énekkarral együtt énekelte a záróéneket.

6. nap: „Seregek Ura a neve!” (Jer 10,16)

Evangélikus templom, **Berze János** ref. vezető lelkész

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Bencze András evangélikus püspökhelyettes köszöntötte a megjelenteket, kiemelten **Berze János** református lelkészt, mint az est igehirdetőjét.

Az igehirdetés azokról a bálványokról szólt, melyek elzárnak bennünk Isten szeretetétől. Lelki bálványokról van szó, melyek mérgezik egész életünket. Istené, mint teremtőé az egész világ. Ránk a megőrzését bízta. Bálvány minden ami Isten akaratával szembe megy, ami Isten helyére tör. Az istentisztelet *Berze János* áldásával, és a záróénekekkel ért véget. Ezen az estén is hallgathattuk énekkarunk magas színvonalú zenei szolgálatát.

7. nap: „Asszony, nagy a te hited...” (Mt 15,28)

Katolikus templom (Fiskális út) *Steinbach József* ref. püspök

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Az istentisztelet elején *Tornyai Gábor* plébános köszöntötte az igehirdető *Steinbach József* református püspököt, és a keresztény felekezetek képviselőit. A püspök arról beszélt, hogy keresztényként arra kaptunk elhívást, hogy támogató családi kötelékben éljünk az Úr erejére támaszkodva. Az igehirdetés alapigéjéhez – „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.*” – kapcsolódva kifejtette: „A 127. zsoltár azt üzeni számunkra, hogy az Úr ereje az Úr áldásában mutatkozik meg és ölt testet. A püspök a házasság és a család fontosságáról is beszélt a zsoltáros alapján. „Isten áldása a gyermek, és boldog az az ember, akinek van működő házassága és családja, mert az Úristen az ilyeneket megtartja. A házasságon és a nagycsaládon keresztül van jövő, és ezt nagyon komolyan kell vennünk. Egyre inkább hangsúlyoznunk kell ebben a mindent összemosó világban, hogy az Isten megáldja a családos embert. Bár kétségkívül az egyedüllétben is kiteljesedhet az ember élete, de a családban tudja megélni elsősorban, hogy miközben másokat boldoggá tesz, ő maga is boldoggá válik Isten áldásával.”

8. nap: „Világosságom és segítségem az Úr...” (Zsolt 27,1)

Katolikus (Szt. Imre) templom, *Szemerei János* ev. püspök

Az alkalom és az ott elhangzottak rövid leírása:

Az ökumenikus imahét befejező alkalma Székesfehérvár belvárosában, a Főtéren kezdődött. A város katolikus, református, evangélikus és baptista lelkipásztorai megáldották Fehérvárt és minden polgárát. Majd énekkel vonultak az egybegyűlt hívek a Szent Imre-templomba, ahol elhangzottak az Esti dicséret szavai, a 109. Zsoltár részletei és az Alleluja.

Az istentisztelet elején közösen imádkoztak a hívek **Tóth**

Tamás plébános vezetésével zsoltárokat, amelyeket maga Jézus is imádkozott.

Szemerei János evangélikus püspök, az imaalkalom igehirdetője felolvasta az olvasmányokat, majd Isten békéjéről adott tanítást. „A békét úgy képzeljük el, hogy minden rossz szűnjön meg a világban, és optimálisak legyenek a feltételek. Ezt szeretnénk megélni a családjunkban és a környezetünkben.

Az örök békére vonatkozó bibliai idézetekkel mutatta be, milyen „békebirodalomra” vágyott az ószövetségi ember és tulajdonképpen a ma embere is: „Ők meg ekevassá kovácsolják kardjukat, és lándzsájukat szőlőmetsző késszé. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést.” ... „Akkor majd együtt lakik a farkas a bárányval, és a párdúc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kisgyerek is elterelgetheti őket.”

Isten egészen más utakon is tud nekünk ajándékokat adni. A viharok közepette is megtaláljuk a békét, amikor az Isten közelségét megéljük, mert azt mondja Jézus: „Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.”

Szemerei János végül arra hívta fel a figyelmet, hogy a legfontosabb kérdés, rácsodálkozunk-e arra, hogy Isten irgalmas szeretete közös kincsünk. Ez nem felekezethez, hanem Istenhez kötött. Ezt a békét egyenesen Ő adja, aki békét tud teremteni a lelkünkben. A mélységekben is a viharok között is megtalálhatjuk ezt a békességet az Isten szeretetével való közösségben.”

Végezetül az „Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged” Ároni áldással áldotta meg *Szemerei János* evangélikus püspök a megjelenteket.

A 2019-es ökumenikus imahét fehérvári záró alkalmán a város ökumenikus kórusa végezte a zenei szolgálatot **Dóczi István** karnagy vezényletével. Orgonán kísért **Tóka Szabolcs** orgonaművész.

Az írásomat az imahéttel kapcsolatos személyes gondolattal szeretném befejezni. Hálával gondolok arra, hogy egy kivétellel (nyitó alkalom) minden este ott lehettem. Jó érzés volt megélni, hogy más keresztény testvéreink közösségében tölthettem ezeket az estéket, és hét „prédikátor” igehirdetését hallgathattam.

A beszámolót összeállította:

Prépost Károly

Csurgói szeglet

Kedves Testvérek!

Mi egy cseppnyi gyülekezet vagyunk. Időseink lassan elmennek a földi életből, a fiataljaink rohannak a világban, keresve a helyüket, a középkorúak közül pedig sokan nem kaptak támogatást szüleiktől a vallásuk gyakorlásához. Egyszóval fogyogatunk.

Persze nem kell elkeserednünk, hisz a Szentlélek dolgozik szüntelen, még ha ezt most mi nem is látjuk vagy érzékeljük közvetlenül.

Vajon hogy volt ez régen? Mit tettek a felmenőink a hitükért, a hitük gyakorlásáért, a felekezetük megtartásáért?

Egy véletlen folytán akadtam rá ismét erre az alábbi írásra, amit közel 20 éve kaptam a konfirmációmra készülve.

Számomra nagyon izgalmas olvasmány, amelyben a sorok mögött meglevenednek előttem az akkori emberek. Harcoltak, vándoroltak, visszatértek, sodródtak, építettek, ragaszkodtak... egészen mások voltak a körülményeik, mint ma nekünk. Büszkének lennének most ránk? Mit kaptunk Tőlük? Mi mit adunk majd át, mit hagyunk a gyermekeinkre ebből? Mi, a csurgói evangélikusok.

Gyülekezettörténetünk dióhéjban

Gyülekezetünk régi múltra tekint vissza. Csurgó is, mint Bodajk, Mór és Nagyveleg a csókakői uradalomhoz tartozott. 1453-ban a Rozgonyiaké, később pedig a Nádasdiaké volt. II. Lajos király 1522-ben Csurgót a többi községgel együtt Kanizsai László főispánnak adományozta, kinek leánya a buzgó és jólelkű *Kanizsai Orsolya* volt, *Nádasdi Tamás* felesége, ki protestáns meggyőződésű földesúr volt, és kinek birtokán szabadon terjedhetett a reformáció.

A feljegyzések szerint, egyházunknak a XVI. századtól voltak lelkészei. 1640-ben a köveskúti zsinaton már csurgói lelkész is részt vett. 1661-ben *Musay Gergely* püspök által készített regestum (lajstrom) szerint Csurgó is megemlíttetett, mint anyaegyház.

Az ekkori kor lelkészei közül ismertek: *Komjáti István*, *Hartzi*, *Tóth*, *Födimesi György*, *Miszlai és Nemeskéri Orbán Péter* nevezetű lelkészek.

A török pusztítása (1543-1683) után a lakosság ismét megszállta a falut, így az evangélikusok is visszatértek lelkészükkel együtt. Azonban lelkészüik könnyelműen elhagyta az eklézsiát, a megszaporodott reformátusok pedig elfoglalták az evangélikus parochiális fundust a templommal együtt. 1700 után a kálvinisták háttérbe szorították az evangélikusokat.

Katolikusok nagyon kevesen voltak ekkoriban a faluban, 1721-ben is még kétszer annyi protestáns volt Csurgón,

mint katolikus. A vizsály magva sajnos elszóratott a két protestáns felekezet között és az evangélikusok sérelmét még az sem enyhítette, hogy 1748-ban meg a katolikusok foglalták el az evangélikusoktól elvett templomot és parókiát a reformátusoktól.

A csurgói gyülekezet 1787-től a palotai eklézsiához csatoltatott.

1820-ban tanítótartást kérvényeztek a superintendens úrhoz, "a hívek lelki gondozása és gyermekeik taníttatása végett". Ekkor a hívek száma 178 volt, és szándékoztak a református atyafiaktól különválni, akikkel eddig egy templomba jártak és gyermekeiket is egy iskolába járaták. 1821-ben már volt tanítójuk a csurgói evangélikusoknak. 1823-ban megkapták az engedélyt a királytól, hogy iskolát és oratóriumot építhessenek és protestáns tanítót választhassanak. Ekkor szakadtak el végleg a református egyháztól. Első tanítójuk *Németh Zsigmond* volt.

1829-ben öntöttek harangot, mely még templom hiányában a tanítólak udvarán falábakon állt. Azonban ez fontos esemény volt, hisz a temetést innentől kezdve már harangszó kísérelte. A templomépítés 1856-ban kezdődött. Szeptember 25-én tették le az alapkövét. A templom építési összege 1957 Ft. volt, plusz kb. 600 Ft. az oltár és a padok. Az ekkori tanítójuk *Varga Sándor* volt.

1858-tól 78-ig *Zathureczky Lajos* tanított. Ő nagy kort ért meg, mert még 1891-ben is említést találunk feljegyzéseinkben róla, mint nyugdíjas tanító. Ezenkívül említést érdemel munkája, melyről csupa dicséretet olvashatunk.

1867-ig a temetőt is közösen használták az evangélikusok a reformátusokkal, aztán ebben az évben 301 nszögöl új területet kapott a földesuraságtól. 1873-ban vettek orgonát a katolikusoktól, de sajnos az a háborúban (1945) tönkrement, így helyébe harmóniumot hoztak.

1878-tól *Pandur Pál* tanítóúr tanított, de csupán két hónapig. Ezután *Kápli Sándor*, majd *Pöntör István* következett 1897-ig. 1884-ben építettek új iskolát.

1898-ban *Tóth Dániel* fogadta el a tanítói állást, ezt követően pedig *Gömbös Sándor* 1906-tól 29-ig.

1908-ban a tanítói lakás felújítása vált halaszthatatlanná.

1846-ban a harangot újraöntették, de ez a harang már nincs meg, feltételezés szerint az első világháborúban veszett el. Jelenleg két harangja van a templomnak: a nagyobbik „D” hangú és 165 kg súlyú, a kisebbik „A” hangú és 57 kg súlyú.

Következő tanító *Tóth Aladár* volt. (1929-36) A gyülekezet 1936 decemberében *Kovács Sándor* fiatal tanítót alkalmazta törpeiskolájában. A három év alatt, mit itt töltött, az elhanyagolt iskola, az egyházmegye egyik legjobb iskolája lett és a gyülekezet zilált anyagi helyzete is helyreállt.

Őt követték: Szakáts Dezső, Bozsoki László, Hetlinger Pál 1949-ig.

1919-ben a csurgói egyházat Székesfehérvárhoz csatolták, de kérésre egy idő után újra Palotához került. **Véglegesen azonban 1955-ben újra Székesfehérvárhoz.**

(dr. Bányai Béla feljegyzései alapján)

Információk az adományról, perselypénzről és az egyházfenntartói járulékról

Gyülekezetünkben a szokásos kiadásokat (áramszámla, vízdíj, szemétszállítás díja, temetőgondozás, gyülekezeti alkalmak, takarítóeszközök, tisztítószerek, felszerelések pótlása, karbantartása, társegyházi hozzájárulás, stb. a gyülekezeti tagok adományaiból, a perselypénzekből és a fenntartói járulékokból fizetjük. A Magyar Állam vagy más egyházi szervezet a gyülekezeti élet ezen költségeit nem támogatja. Támogatást felújításra vagy közösségi programok szervezésére, lebonyolítására kaphatunk. **Az adományok befizetéseinek a következő módokai vannak:**

A templomtérben elhelyezett persely. Tartalmát minden istentisztelet után két presbiter számolja össze és a persely-könyvben jegyzőkönyvezve a pénztárba kerül a tartalma.

Adomány adható a perselypénztől és egyházfenntartói járuléktól függetlenül, célzottan (céladomány, pl. orgonaeépítésre, épületek állagmegóvására, hitéleti alkalmakra), vagy egyéb célokra. Az adományokról és az egyházfenntartói járulékról bevételi bizonylatot állít ki a pénztáros.

Egyházfenntartói járuléktól: A Presbitérium 2019. februári határozatában leszögezte, hogy az egyház támogatása a továbbiakban is lelkiismereti kérdés. **(A költségvetési**

célok megtartását figyelembe véve az optimális összeg az egyes egyháztagok átlagjövedelmének kb 1-1.5%-a / év) Az egységes megajánlás díja azonban gyülekezetünkben méltányossági okokból 500 Ft/hó/fő, amelyet éves, féléves, negyedéves, vagy akár havi bontásban is befizethetnek a hívek. A megajánlott összeg feletti befizetéseket az egyes gyülekezeti tagok belátására bízunk.

Az egyháztagság feltétele az egyházfenntartói járuléktól fizetése ami évente esedékes. Aki év végéig rendezzi az egyházfenntartói járuléktól befizetését, azt – ha az egyéb feltételek is fennállnak – a következő évben felvesszük a gyülekezeti névjegyzékbe, mely a gyülekezeti választójogot biztosítja. A gyülekezeti névjegyzéket minden év elején újra és újra elkészítjük, tehát a befizetés elmaradásával arról automatikusan lekerülünk!

Az egyházfenntartói járulékok befizetésének változása: az idei évtől a személyes befizetés mellett bevezetjük az átutalás lehetőségét is, illetve külön kérésre a csekkes módot is lehet igényelni a továbbiakban is.

Utalás adatai: 11736116-20082422-00000000

Név: Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség

Megjegyzésbe: Egyházfenntartói F.csurgó.

A személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásához szükséges információk:

Magyarországi Evangélikus Egyházközség technikai szám: 0035

Istentisztelet: minden vasárnap 9:00 órakor.

Tavaszig a fehérvárcsurgói gyülekezeti házban.

Szabó Orsolya

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük.

Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1 Péter, 5,7)

Beszélgetőtársam – dr. Szinyei Katalin – a Biblia olvasáshoz kiadott „Útmutató” rendszeres olvasója. A beszélgetés napjának igéjéből választott részt adta meg a róla készült írás címéül.

Kati, hiszen mindnyájan így szólítjuk, 2006 óta presbitere gyülekezetünknek. Egy 2008-as Hírmondóban megjelent, róla szóló írásra visszahivatkozva, felidézte a konfirmációjának igéjét.

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre” (2 Kor. 5,17)

Az ígét továbbolvasva (18. vers) tudja megfogalmazni a presbiterek szolgálatának fontos ismervét.

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.” (2 Kor. 5,18) Véleménye szerint tehát a presbiterek legfontosabb feladata a békéltetés szolgálata.

Beszélgetésünk során természetesen voltak konkrét kérdéseim, de az írásomban nem a kérdés-felelet formát választottam, hanem folyamatosan írtam le az általa elmondottakat.

Gyerekkorát Salgótarjában töltötte, tehát az ottani gyülekezetet tartja „felnevelő gyülekezetnek”. Lelkészüik *Terei Endre* volt. Nála konfirmált, sőt a miskolci gimnáziumi, valamint a szegedi orvosi egyetemi évek után Salgótarjában visszatérve, *Utry Andrással* 1976-ban kötött házasságának eskető lelkésze is ő volt. Sajnos ez a házasság 1990-ben válással végződött. A házasságuk során született öt gyermeket Isten ajándékának tekinti. A gyermekeket egyedül nevelve úgy érzi, hogy a Szentlélek által megerősítést kapott, hogy szülői feladatait el tudja látni. A tudat, hogy egyedül kell helytállnia, még a munkájának végzéséhez is megerősítést adott.

Diákévei alatt folyamatosan látogatta az ifjúsági bibliaórákat. A zenei gimnáziumból alkalma volt ezeket látogatni, az akkori rendszer nem fordított nagy figyelmet arra, hogy ebben akadályozzák. A Miskolcon töltött középiskolai évek kapcsán szeretettel gondol vissza dr. id. *Fabiny Tibor* lelkészre, és az ifjúsági órákat tartó *Szebik Imre* (a későbbi püspök) segédlelkészre. A Szegeden végzett orvosi egyetemi évek során is neves lelkészek vezették az ifjúságot (*Cserháti Sándor, Ribár János*).

Az orvosi hivatást választva is fontosnak tartja a vallásos, hívő életet, mert a test gyógyítása csak a lélek gyógyításával együtt valósulhat meg.

Székesfehérvárra egy üzemorvosi pályázat elnyerésével került (Videoton) 1984-ben. Azóta itt él. Rögtön bekap-

csolódott a gyülekezet életébe. A közben született gyermekeit is vitte a vasárnap délutáni gyermekfoglalkozásokra. A gyerekek is tisztelettel, és meghitt lélekkel gondolnak a foglalkozásokat tartó *Violka* néniére (*Falussy Ferencné*), és *Márti* néniére (*dr. Molnár Gyuláné*).

Az 1984-es évhez még egy felejthetetlen lelki élménye kapcsolódik. A Lutheránus Világszövetség Kongresszusán, a sok nyelven megszólaló, „Erős vár a mi Istenünk” megtöltötte a sportcsarnokot.

1989-1992 között elvégezte a teológiát, így valóban tudja a test és a lélek gyógyítását együtt végezni.

A teológián is sok kiváló embert ismert meg, és minden tanárának, professzorának előadását értékesnek tartja. Székesfehérvárra költözése óta hasznos, aktív tagja a gyülekezetnek. 2006 óta presbiter. A beszélgetésre készülve bukkant rá a következő ígére: „A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: *legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen, ³ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.*” (1 Pét. 5,1) Erre az ígére úgy tekint, ha Péter apostol a presbitereket „presbitertársnak” nevezi, akkor ez a szolgálat nagy elhivatottságot feltételez. Megpróbál ennek a megtisztelő feladatnak megfelelni.

Felsorolva, hogy milyen gyülekezeti csoportok szolgálatában vesz részt (énekkar, elmaradt hittanórák, külmissziói egyesület konferenciái, irodalmi kör, imaórák), tekintélyes listát kapunk. A közös rendezvények (szeretetvendégség, családi nap, stb.) elmaradhatatlan résztvevője. Beszélgetésünk során még sok más témát is érintettünk, de az írásom terjedelme korlátozott, így most már csak a zárómondat következik.

„Mint hívő orvos kívánom a gyülekezetnek és magamnak, hogy testi-lelki egészségben, szeretetben, hitben növekedjünk Isten dicsőségére!”

A beszélgetést lejegyezte:

Prépost Károly

Esperesi vizitáció

Feljegyzés a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközségben tett egyházmegyei vizitációról 2019. 01. 14-n.

Tisztelt Püspök Úr! Tisztelt Presbitérium!

Székesfehérvárra ellátogató delegációnk Molnár István felügyelő és Szöllősi Miklós felügyelő helyettes urakból állt. Delegációnk két párhuzamos csoportban végezte a vizitációt, majd később a presbitérium vezetőivel, majd tagjaival találkozva együttesen értékeltük ki a gyülekezetben folyó szolgáltatásokat.

Általános megállapítások:

Székesfehérvár (az egyházfenntartók számát tekintve) egyházmegyéink második legnagyobb gyülekezete. Bencze András főállású lelkésszel, aki a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspökhelyettese is. Mellette két főállású hitoktató, két nyugdíjas lelkész, egy félállású irodai adminisztrátor és egy fő rész munkaidős takarító testvéreink segítik a gyülekezet munkáját. A fehérvárcsurgói istentiszteletekben heti (3 alkalommal) és a hitoktatásban besegít Bence Győző nagyvelegi lelkész. Mellettük számtalan önkéntes végzi a kisközösségek és az egész gyülekezet életét támogató munkát. A fő-, és rész munkaidős szolgálók számát, továbbá a gyülekezet programkínálatának sokszínűségét tekintve a székesfehérvári evangélikusokat valójában bátran a megye legnagyobb gyülekezeti közösségének nevezhetjük. Méltán a beszélgetésben vallott mottóhoz: „Az egyház gyülekezeteiben él!”

A gyülekezet a jelenlegi városvezetéssel kiváló kapcsolatokat ápol. Emlékeztetőül csupán a reformációi jubileumi emlékévi programjait és a gyülekezet hajléktalanok között végzett karitatív szolgálatát emelem ki. Orgonájuk befejezéséhez nemrég tekintélyes felajánlást kaptak a városvezetéstől.

Gyenge pontok: Ebben az évben nincs ifjúság, a szórványokban (Sárosd, Fehérvárcsurgó) erős leépülés tapasztalható. A kisközösségek és a hétköznapi alkalmak egy része alacsony látogatottságú pld. nyugdíjasok köre, irodalmi kör, egyedülálló programja, Baba-mama kör.

Erős pontok:

A Bibliaórák, az énekkar, az imakör, az elmaradt hittanórák (felnötképző), hittanórák jól működnek. A munkatársak köre

erős. Egyházi szolgálatot ellátók közössége szintén. Az énekkar kiválóan működik. A presbitériumon belül bizottságok segíti az a gyülekezet igazgatásának munkáját. Az SZMSZ és a hozzá kapcsolódó szabályzatok egyszerűen példaértékűek. Még egyetlen gyülekezettől nem kaptunk vissza ennyire részletesen megválaszolt vizitációs kérdőívet. Az irodavezetés példás, köszönet érte.

A presbitérium és a lelkész kapcsolata nagyon jó. A gyülekezeti istentiszteleti élet kiemelkedő, mind a liturgikus igényesség, mind pedig az igehirdetés szolgálatát tekintve. Lektorok segítik az istentisztelet szolgálatát. Igazi testvéri közösségben folyik a szolgálat.

Pénzügyi, számviteli dolgok:

A szabályzatokat rendben találtuk, felesleges túlmunkát és nehézséget jelent a számlatükör évenkénti változtatása. A nagyon kezelése jó! A folyamatok rendben vannak.

Általános észrevételek:

A nehezen működő hétközi alkalmak számát ritkítani javasoljuk, egészen addig, amíg nem érkeznek olyan önkéntesek, akik ezt elhivatottan és szakszerűen újra indítanák, vagy a közösség igényeihez alkalmazkodva új csoportokat indíthatnának helyettük. A Velencei térségbe sokan költöznek ki Budapestről és Székesfehérvárról. A honvédelem teljes irányítása Székesfehérvárra költözik, ezért a város lakossága várhatóan újabb 9 000 fővel meg fog növekedni. A lelkész jelentősen túlterhelt! Évente néhány napra megy csupán szabadságra. **A jelenlegi mutatók szerint Székesfehérvár két főállású lelkészi státuszra jogosult. Ezért minden döntéshozó felé javasoljuk a már régóta tervezett második lelkészi állás haladék nélküli megteremtését. A státusz létrehozásának anyagi forrásokkal is történő megtámogatását.**

A lelkészcsaládot, a munkatársi közösséget szüntelen könyörgésben hordozva köszöntök mindenkit, a bizottság nevében is szeretettel:

Szarka István esperes
Székesfehérvár-Bakonycsérnye

Nyári tanfolyamok

A Kántorképző Intézet nyári bentlakásos tanfolyamai igyekeznek megismertetni a résztvevőkkel az evangélikus egyházzenét: az alapoktól kezdve az igényes orgonazenéig és a lelkesítő közös éneklésig. Pontos napirend segít az idő jó kihasználásában, jut idő gyakorlásra, tanórákra, bibliaolvasásra, játékokra és sok-sok éneklésre. Célunk, hogy aki részt vesz egy tanfolyamon, máskor is visszajárjon **Főtra**, hitében megerősödjön, otthonában pedig aktív gyülekezeti tag, szolgálatot vállaló muzsikuss legyen. A tanulmányok folytathatók később a téli tanfolyamokon és az Evangélikus Hittudományi Egyetem kántor szakán is. Minden tanulni vágyó fiatal szeretettel és jókedvvel várunk!

A 2019. évi nyári tanfolyamok időpontjai és vezetői a következők:

1. tanfolyam: június 27. - július 13. (17 nap, csütörtök-szombat)

Tanfolyamvezető: Bence Gábor

2. tanfolyam: július 18. - augusztus 3. (17 nap, csütörtök-szombat)

Tanfolyamvezető: Németh Sándor

3. tanfolyam: augusztus 6-22. (17 nap, kedd-csütörtök)

Tanfolyamvezető: Kertész Botond

A tanfolyamok díja 48 000 Ft, ami magában foglalja a szállást, teljes ellátást és az oktatás költségét is. Testvérek együttes jelentkezése esetén kedvezményt adunk a díjból.

A tanfolyamokra jelentkezni a kántorképző címén lehet emailben (vagy hagyományos levélben) a letölthető jelentkezési lap kitöltésével. Kérjük, hogy a jelentkezéshez mellékeljenek lelkészi ajánlást is.

A kántorképzőn résztvevők számára gyülekezetünk támogatást nyújt.

Bach Mindenkinék Fesztivál

A „Bach Mindenkinék” nemzetközi programot egy New York-i csellista 2010-ben azzal a céllal indította, hogy növelje a klasszikus zene iránti általános érdeklődést. Minden év márciusában, *Johann Sebastian Bach* születésnapja környékén világszerte kiváló muzsikuskok ünneplik a mestert, ingyenes koncerteket adva. Magyarország 2015-ben csatlakozott, azóta minden évben megrendezésre kerül a program hazánk közel 100 helyszínén. Városunkban először 2018-ban volt koncert, amelynek templomunk adott helyet.

Idén ismét neveztünk erre az értéket teremtő programra. A templom zárt teréből kilépve, a fesztivál jellegének megfelelően éneklünk a Városház téren, hogy mindenkinék szólhasson Bach zenéje. Ennek érdekében **március 21-én, csütörtökön** - Bach születésnapján - **délután 5 órakor az Országalmánál** várja az Ökumenikus Kórus mindazokat, akik szeretik Bach koráljait. Olyan korálokat válogattunk, amelyek szerepelnek gyülekezeti énekeskönyvünkben is. Aki szívesen énekelne velünk, megteheti, mert az énekesköny-

vünkől fénymásolatokkal készülünk a hozzánk csatlakozók számára. Tehát biztatjuk gyülekezetünk tagjait, minél többen vegyenek részt ebben a misszióban. Biztosan életre szóló élmény lesz mindannyiunk részére úgy az éneklés, mint a korálok hallgatása.

Hangversenyt is tartunk március 23-án szombaton este 6 órakor az evangélikus templomban. Akkor szintén az Ökumenikus Kórus énekel *Tóka Szabolcs* orgonaművész kíséretével, *Dóczi István* vezényletével. Ezen kívül ifjú művészelöltek is szerepelnek, akik kötődnek gyülekeztükhöz. *Végvári Dorottya* furulyán, *Horváth Annamária* brácsán és *Kuti Donát* orgonán játszik.

„A zene a legjobb vigasztalás a feldúlt ember számára, még ha csak kevésbé is tud énekelni. A zene olyan tanítómester, aki az embereket nyugodtabbá, szelídebbé és értelmesebbé teszi” (*Luther Márton*)

Mindkét programra várjuk az érdeklődőket!

Csekéné Bányai Erzsébet zenei felelős-kántor

ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS TÁBOROK

Országos evangélikus konfirmandus- és ifjúsági tábor – Bonyhád 2019. június 23–29. Táborvezető: Farkas Sándor

E-mail: sandor.farkas@lutheran.hu

Mozdulj! Talán csak egy kicsi hiányzik ahhoz, hogy megtedd a kezdőlépést... Talán csak egy kis kezdőlökésre van szükséged...

Hogy Isten a füledbe súgja: Gyerünk, menni fog, hajrá, indulj, képes vagy rá, veled vagyok! Hogy meghallad a hívást, hogy vízre lépi a tengeren, hogy bátor légy szembenézni a lehetetlennel, hogy erős légy kilépni a falaid mögül.

Kelj fel, és járj Jézussal! *Mozdulj!*

Országos evangélikus ifjúsági tábor – Bánk 2019. július 1–7. Táborvezető: Csadó Balázs

E-mail: orszagositabor@gmail.com

Szeretnél *belecsobbanni az életbe*, egy szuper társaságba? Várod a nyarat? Szeretsz a barátaiddal lenni és új emberekkel megismerkedni? Szereted a strandot, a kalandokat és a kirándulásokat? Szívesen énekel, sportolsz, beszélgetsz? Érdekel a Biblia és a hit dolgai? Már elmúltál 12, de még nem vagy 19? Ha ezekre a kérdésekre igen a válaszod, akkor ott a helyed Bánkon július 1-től július 7-ig, ahol rajtad kívül még sok-sok fiatal lesz az országos evangélikus ifjúsági táborban! Gyere te is, jelentkezz!

Országos evangélikus focitábor – Révfülöp 2019. július 22–27. Táborvezető: Fabiny Márton

E-mail: erosvarfc@gmail.com

Tudod, ki nyerte a tavalyi labdarúgóvbét? Nemcsak nézni szereted a focit, hanem játszani is? Szeretnél egyházi közösségben eltölteni egy hetet a Balaton partján? Akkor neked is ott a helyed a 3. evangélikus focitáborban!

Országos evangélikus zenei tábor – Budapest 2019. augusztus 4–10. Táborvezető: Mrkva Renáta

E-mail: mrkvarenata@gmail.com

Más forma és más helyszín. Egy remek lehetőség, hogy megismerkedj a keresztyén könnyűzene világával. Mindenkinék, akit érdekel a zene, és szeretne hangszeren tanulni vagy tudását fejleszteni. Ha szívesen tanulnál hangszeren, vagy fejlesztenéd tudásod, itt a helyed! Sok szeretettel várunk Téged! Kórus, ének, ritmusgyakorlatok, zenekari próbák. Nem maradhat ki a sok vidámság sem! Ha 8–16 év közötti fiatal vagy, és nyáron szívesen töltenél egy hetet velünk, akkor jelentkezz Te is a táborunkba, hogy együtt adhassunk Istennek hálát szóban és éneken!

Országos evangélikus médiatábor – Budapest 2019. július 7–13. Táborvezető: Nagy Szabolcs

E-mail: tokennagy@gmail.com

Minden gimis elé szegeződik a nagy kérdés: mi leszel, ha nagy leszel? Ha a média területén szeretnél elhelyezkedni újságíróként, tartalomgyártóként vagy videósként, itt a helyed. A táborban lehetőség lesz szakemberektől tanulni, munkafolyamatokat megismerni és alkotni: különböző műfajokban írni vagy podcasteket, videókat tervezni, gyártani.

Jelentkezési felület: <https://orszagostabor.lutheran.hu>

Jelentkezési határidő: 2019. április 30.

Központi elérhetőség: E-mail: gyulmisz@lutheran.hu

Gazdaságról, pénzügyekről és céljainkról röviden

Gyülekezetünk gazdálkodását minden esztendőben a presbitérium hagyja jóvá a zárszámadásban és a költségvetés megalkotásában. Évről-évre a takarékoság a legfontosabb szempont. A gyülekezeti tagok által befizetett egyházfenntartói járulékok, perselypénz és adományok figyelembevétele alapján tervezzük meg a kiadásainkat. Ezen bevételekből van lehetőségünk lelkészünk javadalmának kifizetésére, az irodai rész munkaidős alkalmazott fizetésének térítésére, és a két hittanárunk fizetésének kiegészítésére. Jelentős összegeket kell térítenünk a templom és gyülekezeti házunk fűtésére, villanyvilágítására, víz és csatorna fogyasztására, és az egyházközösség napi működésének fenntartására. A komoly értéket képviselő ingatlanvagyonunk, a templom, a gyülekezeti ház, a két lakás és a temető karbantartására, felújítási munkákra azonban igen kis összegeket tudunk tervezni. A célszerűen elvégzendő teendőket méri fel a presbitérium egy kis önkéntes csapata a műszaki és gazdasági bizottság, és beárazva terjeszti a döntést hozó presbitérium elé. A 2019. esztendő elején is így történt, számba vettük halaszthatatlan karbantartási feladatainkat.

A templomunk mellett álló fák metszéssel történő megújítását el kellett végeznünk a növények nyugalmi állapotában. Az egyik fa belsejében lévő korhadás miatt, kidőlés veszélyt jelentett a nagy lombkorona. A templomon lévő ereszcatornák repedéseit kell javítani a beázás megszüntetése érdekében, az attika bádogok festését szükséges lenne megoldani. A gyülekezeti házunkon a kémények külső hőszigetelése és vakolása sem tűr halasztást. A külső kerítés vakolatának javítását a fal festését a beton fedő alatt meg kell oldanunk, mielőtt nagyobb károsodást szenved a falazat. A gyülekezeti házban belül a linóleum burkolattal készült helyiségeink, a kis tanácskozóterem, az irodák és az alagsori hittantermek padlójának karbantartó felújítását és a belső festését, az emeleti szolgálati kis lakásban a parketta burkolat csiszolását, lakkozását, a helyiségek festését el kell végeznünk. A szakkivitelezők munkájához kapcsolódva a gyülekezeti tagok önkéntes munkájára is szükség van a festésnél, a munkák felügyeletéhez, a ki és visszapakolásokhoz valamint a takarításhoz. A templomban a padokon lévő üléspárnák nagyon elhasználódtak, szeretnénk a cseréjüket megvalósítani. A felsorolt feladatainkat a gyülekezet összefogásával, **az egyházfenntartói járulékon felül befizetendő felújítási céladományokkal** leszünk csak képesek közösen megoldani.

A presbitériumunk felhatalmazásával kérem a gyülekezetünk azon tagjait is, akik eddig nem vettek részt az evangélikus közösségünk anyagi támogatásában, hogy befizetéseikkel segítsék egyházközösségünk fennmaradását és szolgálatát.

Amennyiben a közösségünkhöz tartozó, a szolgálatokat igénylő minden gyülekezeti tagunk éves nettó jövedelmének minimálisan 1-1.5% át befizetné, akkor nem lennének anyagi nehézségeink.

Ebben az esztendőben ünnepeljük az egyházközösségünk önállóvá válásának 150. évfordulóját. Őseink által megélt hit továbbörökítése, és áldozatkészségük által megteremtett anyagi javak őrzése és gyarapítása feladatunk és kötelességünk! Tegyük meg azért is, hogy az utánunk jövő nemzedékeknek legyen lehetősége Isten ígéjének hallgatására templomunkban, és a közösségi élmények megtapasztalására a gyülekezeti otthonunkban.

Mindezen céljaink megvalósításához napi imádságainkban kérjük Istenünk áldását.

Erős Vár a Mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

A 150 éves gyülekezet

Ebben az esztendőben ünnepli egyházközösségünk önállóságának 150 éves évfordulóját. A korabeli iratok szerint 1869. augusztus 20-tól vált önállóvá a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközösség. A Várpalotai Egyházközösség volt addig anyagyülekezete (1852-1869 között), s az onnan küldött Németh Károly hitoktató-lelkészt választották meg gyülekezetünk első lelkészéül.

A különleges évfordulóra szeretnénk alaposan felkészülni, s azt méltóképpen megünnepelni. Ehhez kapcsolódóan készülünk egy kiállításra is, amely gyülekezetünk 150 éves múltját hivatott bemutatni. Mivel a gyülekezet irattára a II. Világháború alatt és után jó részt megsemmisült, és egészen 1980-as évekig elég kevés dokumentum áll rendelkezésünkre, Testvéreinkhez fordulunk segítségért.

Kérjük, hogy a családi gyűjteményekben fellelhető iratok, fényképek hadd gazdagítsák kiállításunkat. Nem eredeti példányokban, hanem jó minőségű fényképes vagy fénymásolt másolatban használnánk azokat fel.

Kérjük továbbá, hogy ha van személyes emlékükről – egy-egy kedves vagy fájdalmas történet – a gyülekezet életéből, azt írják meg, és küldjék a lelkész hivataltba.

A gyülekezet története nem csupán az emlékezést szolgálja, hanem bizonyágtétel arról, hogy Jézus Krisztus hogyan van jelen szüntelenül a benne hívők életében, hogyan erősíti és tartja meg övéit a megpróbáltatások és örömek között.

Egyházközségünk is pályázott!

A közelmúltban három lehetőséget igyekeztünk megragadni.

Az elsőt az országos hatókörű, állami pályázat keretében a székesfehérvári gyülekezeti házunk energetikai korszerűsítése céljából adtuk be, melyben két halaszthatatlan feladatot foglalmaztunk meg a gyülekezetet terhelő magas rezsiköltségek csökkentése érdekében. Az elavult és a használhatóságuk határán működő kazánok cseréjét, valamint az épületünk külső nyílászáróinak korszerű, háromrétegű üvegezésű szerkezetcseréjét pályáztuk meg 15 millió forint összegű keret igénylésével

A második pályázattal a Fehérvárcsurgói gyülekezeti ház (imaterem) fafödémének és tetőszerkezetének 5 millió forintos összegben végzendő felújítását szeretnénk finanszíroztatni.

A harmadik, az Alba Regia Helyi Akciócsoport által kiírt felhívásra benyújtott pályázat keretében pedig kulturális, szabadidős és közösségi programokat tervezünk megvalósítani 10,5 millió forint összegben.

A tervezett programok a következők:

2019. szeptemberében háromnapos rendezvénnyel szeretnénk megünnepelni a **Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség 150 éves önállóvá válásának évfordulóját.**

A gyülekezeti házban és a templom mellett található Jávor Ottó téren rendhagyó gyülekezettörténeti kiállítás megnyitóját tervezzük megrendezni az énekkar szolgálatával. A második napon tartanánk meg szokásos évkezdő napunkat, vasárnap pedig ünnepi Istentisztelettel, közös ebéddel zárnánk a programot.

2019. októbertől indulna **Segítő szándék** elnevezésű **programsorozatunk**, melynek keretében az állami gondozásból kikerülő, vagy valamilyen okból kiszoruló fiatal felnőttek önálló élet kezdéséhez szükséges egyéni kompetenciák fejlesztését célzó foglalkozásokat szeretnénk megvalósítani.

A programhoz több szakember is kapcsolódik, de e mellett *szeretettel hívjuk gyülekezetünk tagjait, akik szívesen bekapcsolódnának a programba segítőként.* A sorozat jelen pályázat keretében 2021. februárjáig tart majd.

Szintén októberben, a Reformáció ünnepéhez kapcsolódóan templomunkban **Orgonaszentelést és ünnepi hangversenyt** szervezünk.

Angyaljárás nevű, minden évben megrendezésre kerülő akciónk kiegészítéseként, egy éves időtartammal, kétheti rendszerességgel történő **kézműves programsorozatot** tervezünk, melyet a Farkasvermi úti idősoththon lakói számára szeretnénk megtartani. 2019 és 2020 advent időszakában. Ezen sorozat **kezdő és záró alkalmaként Karácsony-váró műsort** szervezünk az otthonban, melyben egy helyi kulturális egyesület, valamint az énekkar lesz segítségünk-re. A kézműves programokat is egy helyi egyesület vezetésével valósítjuk meg, de ehhez a programhoz is szeretettel várjuk *a gyülekezet tagjait önkéntes segítőként.*

2020 tavaszán a tavalyihoz hasonló **Családi tollas napot** szeretnénk megszervezni, melynek keretében a sportolási lehetőségeken kívül közös áhítat, éneklés, kézműves foglalkozások, játszószoza, felnőtt beszélgető körök és egy közösen elfogyasztott ebéd várja majd gyülekezetünk minden tagját.

2020. pünkösd előtti szombaton **Pünkösdi fáklyás felvonulást** tartunk a belvárosban a Székesfehérváron működő keresztény felekezetekkel közösen.

2020 nyarán **nyári napközis tábor** tervezünk megvalósítani biztonság, esélyegyenlőség témakörben alsó tagozatos diákok számára.

Ősszel **Nyitott templomok** elnevezésű programunkat a belvárosi templomokban szervezzük meg, melynek keretében kulturális és ismeretterjesztő műsorokat tervezünk négy helyi templomban a keresztény felekezetekkel közösen.

2021 tavaszán **Családi vetélkedőt** tartunk, ahol a résztvevők rendhagyó, játékos módon ismerhetik meg városunkat, Székesfehérvárt.

A fent leírt projekteken kívül **alapítványunk** is benyújtott egy pályázatot a Nemzeti Együttműködési Alap felhívására, **működési célú támogatásra.**

Valamennyi pályázat eredményére várunk még, az elbírálásokat követő döntések után tájékoztatni fogjuk kedves Testvéreinket.

Isten áldása legyen terveinken és az elkövetkező évek munkáján!

Szabó-Lukoczki Ágnes

Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánunk minden kedves Testvérünknek!

„Törekedj békességre, és kövesd azt.” (Zsoltárok 34,15)

Konferencia az Evangélikus Missziói Központ szervezésében 2019. június 30-tól július 3-ig a piliscsabai Béthel Missziói Otthonban (Széchenyi u. 8–12.)

30. - VASÁRNAP

Érkezés, regisztráció 16.00 órától

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Jöjjetek énhozzám! (Mt 11,28) – *Szemerei János*

Világevangelizáció – *Szeverényi János*

1. - HÉTFŐ

7.30 Imaközösség

8.00 Reggeli

9.00 Áhítat: Nincs békesség! – (Jer 6,14) – *Lupták György*

9.30 Béke a házasságban, családban, gyülekezetben – *Lupták házaspár*

10.30 Szünet

11.00 Az alvilágból Krisztushoz – *Száva Lajos Vazul*

12.30 Ebéd

15.00 Bibliakörök – *Lupták György, Kósa Gergely, Luptákné Hanvay Mária, Prókai Árpád és Ilona*

16.30 Életvédelem – *Olaj-Rabóczky Anett és Olaj Dávid*

18.00 Vacsora

19.00 Bizonyágtétel és evangelizáció: Hogyan juthatok békességre? – (Kol 1,20) – *Prókai Árpád és Ilona*

2. - KEDD

7.30 Imaközösség

8.00 Reggeli

9.00 Áhítat: Béketeremtés (Mt 5,9) – *Luptákné Hanvay Mária*

9.30 Bűn, bűnhődés, új élet – *Jánosa Attila*

10.30 Szünet

11.00 Miért jöttem haza? – *Jean-Marie Wenckheim Dickens*

12.00 Ebéd

15.00 Bibliakörök – *Prókai Árpád és Ilona, Lupták György, Luptákné Hanvay Mária, Kósa Gergely*

16.30 „Istenszeretők” – vallomások két hangra és hegedűre – *Szemerédi Bernadett és Széplaky Géza*

18.00 Vacsora

19.00 Tanúságtétel – *Kósa Gergely*

Evangelizáció: Törekedj békességre! (Zsoltárok 34,15) – *Kondor Péter*

3. - SZERDA

8.00 Reggeli

9.00 Morzsaszedés

10.00 Szünet

10.30 Istentisztelet úrvacsorával:

A szabadság tökéletes törvénye (Jak 1,19–27) – *Szeverényi János*

12.00 Ebéd

Résztvételi díj: 14 000 Ft, 3–14 éves korúaknak 6000 Ft

Ágynemű huzatot lehet hozni. Ágynemű igény esetén egyszeri mosatási díj: 700 Ft/fő.

Jelentkezési határidő: 2019. június 10.

Jelentkezni lehet postai úton, telefonon vagy e-mailben:

Evangélikus Missziói Központ,

1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38–40.

Telefon: 06 1 400 3057; e-mail: evmis@lutheran.hu

Krisztus a keresztfán

A Golgotán a nagy Tragédia
Már véget ért. Az Isten szent fia
Ott függött könny és vértől öntözött
Rideg keresztfán két lator között.
A nép elszéledt s azután
Komor csend lett a Golgotán.

A nagy tömeg, mely eddig kiabált,
Hogy most közelben látta a halált,
A sziklaúton szürke alkonyatban,
Mint birkanyáj, futott szét megriadtan;
A bús keresztre visszanézni nem mert,
Nehogy meglássa ott az Istenembert

Fején a véres töviskoronával...
Minden kis csepp az ő bűnére vall:
Egy hét előtt virággal üdvözölte,
Egy hét se múlt, ártatlanul megölte.
S Máriát, ki a keresztet átolelte
S fájdalmas jajban zokogott a lelke,

János tanítvány lassan elvezette,
Hogy itt ne lelje a halálos este.
Volt-e földön még hasonló bánat,
Mely most Jézus szelíd szívéből támadt,
Mikor jó anyját menni látta messze
Félig ájultan és kétségbe esve?

Hörgött a melle a pokoli kintül,
Egyik lator ránéz s mélyen megindul:
„Ó Krisztusom! Most látom, hogy ki vagy.
Én meghalok, de kérlek el ne hagyj.
Taníts meg engem hinni, mint te tudsz,
Légy szószólóm, ha majd a mennybe jutsz”.

„Velem leszel, ne félj. Már vár a menny.
Jön a Halál: Istenbe bízva menj”.
A másik erre durván felkacag:
„Szegény, magán segíteni tudna csak.
Te, kit saját tanítványod elárul
Isten fia vagy: szállj le hát a fáról!”

S míg a latornak teste lázba' reszketett,
Bőszült szitokkal rázza a keresztet;
Minden szavával Isten ellen lázad
S gúnyolja Jézust, ki csupa alázat.
Borzadva áll egy katona előtte
S hegyes dárdáját szívébe döfte,

De akkor is, mikor végsőt sóhajt,
Vadul sziszegte véres, lázas ajka:
„Minek teremtel embert Jehova,
Ha nem mehet előle sehera?
Hol a Megváltó? Hol van ighalom?
Az ember sorsa egy bús siralom”.

Nagy, kék homály borongott a hegyen.
Az ő is csendesen tovább megyen;
Szívére száll halálos félelem:
Mi fog történni még az éjjelen?
A feszületnél nem volt senki sem;
Magdolna sírt csak ottan csendesen;

Száraz szemekkel sírt ott egyedül...
Valaki jött a hegygerinc mögül.
Jött felfelé, sietve, izgatottan,
Mintha valakit várna, lesne ottan.
Magdolna felnéz: „Milyen látomás!
Papok nagy fejedelme, Kaifás”.

Ő volt, a legnagyobb Írástudó,
A kavicsos ösvényen felfutó.
Büszkén megáll, úgy nézi a keresztet.

Irigy, vad lelke nagy gyönyörbe' reszketett.
„Ide kerültél hát Názáreti?
Aki a földi kincset megveti.

Ki a népnek mennyeket kínálja,
Szegény zsidóknak felkent, nagy Királya.
A Jehova egyetlen fia,
Csúfos kereszten kell meghalnia”.
Ott áll, két karját összefonva mellén:
„Te ács legény, hát mért nem szállsz le mellém?

Lásd, én tudom, miért? Mert nem ereszt
Ez a durva megácsolt fakereszt.
Töviskorona, végül a bitó,
Ez a jutalmaz népbolondító.
Isten fiának hirdeted magad
S gyarló tanítványod is megtagad.

Te vagy az Út, Igazság és az Élet;
Rivalgó nyájad mégis szerteszéledt.
Hatalmasabb akartál lenni nálam,
Nézd, még bíborpalást borítja vállam,
De véres a tied s csupa merő seb...
Legyőztelek, én voltam az erősebb”.

Már szállt az alkony fekete homálya,
De Jézus, véres a töviskoronája,
Mindegyre jobban tündökölni kezd.
Aranyszínű lesz tőle a kereszteszt.
Fenséges arca oly szelíd megint,
Megdöbben Kaifás, hogy rátekint,

Zihál a melle s szól rekedt-hörögve!
„Legyőztelek. Legyőztelek örökre”.
Lehettél volna te, nagy, fényes elme,
Egész zsidónép felkent fejedelme;
Üres ábrándot: a mennyet kerested,
Felkeltél ellenem, ez lett a veszted.

Főpapi trónusom megingatád,
Ezért én voltam ellened a vád,
Az én szavamra támadott gyanú,
Az én szavamra gyűlt a sok hamis tanú.
„Hajszoltalak tengernyi kínon át,
Én készítettem a töviskoronát.

Keresztre szegzett egyetlen szavam;
Mert a főpapnak nagy hatalma van;
De a tied elmúlt: e pillanatban.
Látom halálot, te halhatatlan...
Nem lesz egy embered, ki eltemet,”
„Atyám, vegyed kezébe lelkemet!”

Jézus meghalt a vértől öntözött
Komor keresztfán két lator között.
Ott áll a főpap, néz elégedetten,
De gőgös szíve gyorsan visszareppen:
Vak éj borul a földre hirtelen,
Vihar üvöltözött ott a völgybe' lenn.

Míg idefenn rengett a büszke gránit,
Lent a templomban meghasadt a kárpit,
Mély döbbenetre vált a nagy zsvaj.
Visszhangzott messze óriási jaj.
Szolgák szaladnak: „Hol van Kaifás?
Itt az utolsó nap: a számadás.

Sirok megnyílnak. Sok hantolt halott,
Nézd, itt is, ott is, mind feltámadott”,
A százados, ki őrt áll, felriad:
„Jehova! Ő bizony a te fiad”.
Némán, sötétben áll a Golgota.
Megdöbben Kaifás. Ó mily csoda!

Letérdel lassan, öntudatlanul,
Vad szitka görcsös zokogásba fúl.
„Uram, legyőztél. Én is látni kezdek.
Szent szimbólum lesz ezután szent kereszted.
Megértem én is most szelíd szavad:
Most már hiszem, hogy Isten fia vagy.

Bár az én nagy bűnömre nincs bocsánat,
Sebzett lélekkel is megyek utánad”.
Magdolna ránéz. Látja a csodát:
„Ó Kaifás! Nézz rá, Ő megbocsát.
Csak menj utána, mert a mennybe visz.
Most már tudod, hogy meghalt érted is”.

Kersék János (1869-1927)

A Kersék-vers margójára

Sokszínű világban élünk, folyamatos a változás. Botladozunk a színekben. Az élet különböző területein ami tegnap még igaznak látszott, az ma már sok esetben megkérdőjelezhető, holnap pedig már hamis is lehet. Csak forgatjuk a fejünket. Kétkedünk. „Balga” reményvesztettségünkben talán még az Úr ajándékában, a hitünkben is. Keressük a stabil pontot. Felfelé nemigen tekintünk. Pedig: „Jézus Krisztus tegnap, ma s mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Nem változik. Örökkévaló. Ez a remény elterel bennünket. Megígérte, hogy nem hagy el minket. Mégis kineveltük, más úton jártunk, kigúnyoltuk, végül keresztre feszítettük. Bűneink által szeget ütöttünk mi is testébe. De az Ő útja az élet, a dicsőség útja. Önként vállalt halála után, feltámadása a mi megváltásunk és újjászületésünk napja is. Szükségünk van Rá! Fogadjuk el Őt a kárhozat helyett, mert az Atya megbocsátó szeretetét hozta el nekünk!

Kersék János páros rímű, ütemhangsúlyos, népdalszerű gyönyörű verse Máté evangéliuma szerint követi a szenvedéstörténetet. A vers egyszerűségével ragadja magával az embert. A költő 150 éve született Léván. Budapesten végezte jogi tanulmányait, majd hazatért szülővárosába, ahol ügyvédi irodát nyitott. Idővel a helyi kulturális és társadalmi élet vezéregyéniségévé vált. Elnöke volt a Református Irodalmi Társaságnak. Tagja volt a református zsinatnak és konventnek is. Egy Léván megjelenő hetilap főszerkesztője volt egészen haláláig. Több verseskötete és színdarabja jelent meg. Sok versét megzenésítették. Költői tehetsége nem kérdőjelezhető meg ma sem.

Rumy Imre

Virág Jenő:
Dr. Luther Márton önmagáról

Az átokbulla

Lipcséből hazatérve, az eddiginél is nagyobb munkakedvvel ült Luther íróasztalához. A vihart megelőző szélszélben emberfeletti munkát fejtett ki. Építő és vitatkozó könyveket írt. (Előkészülés a halálra. A keresztség. A bűnbánat. Az úrvacsora. Az egyházi átok. A jócselekedetek stb.) A szellemi harcban egyre láthatóbb lett a régi és új lelkiség közötti szakadék mélysége. *Luther valóságos céltáblává tette magát. Egy Alfeld nevű Ferenc-rendi barát is kihegyezte tollat Luther ellen. "Az apostoli székről" szóló förmédvényében azt írta, hogy "Luthert, a pokolnak eme kutyáját" ő nemcsak megugatja, de meg is marja.*

Mivel ezeket az iratokat sokan olvasták, Luther kénytelen volt védekezni. Ezért írta meg "A római pápaságról" szóló könyvét.

Az események hatása alatt egyre erősödött Lutherben az a vélemény, hogy a római trónon maga az antikrisztus ül s az egyházban uralomra jutott az "ös ellenség". Le kell hát lépnie és meg kell szüntetni az antikrisztus titkos üzemait. Idevonatkozó gondolatait. **Világosan látta, hogy nem Róma erkölcsi romlottsága körülfolyl a harc, hanem Isten ígéjéért.** Nem emberi részletterveket kell megvalósítani, hanem magát a keresztyénséget. **S nem fegyverek reformálják a világot, hanem Isten ígéje.**

"Az egyház babiloni fogságáról" szóló munkájában a szentségek kérdését vizsgálta meg Luther. Megállapította, hogy a szentségek a pápák kezén elvesztették eredeti lényegüket, emberi érdemszerző cselekedetté váltak, mélyekkel a pápaság rendelkezik. Éppen ezért az egyház nem tudja Isten kegyelmét szabadon közölni. Emberi rendelkezések fogságában sínylődik, mint régebben Izrael népe Babilonban. Vissza kell hát térni a szentség eredeti szentírási értelmezéséhez.

Ezalatt Rómában újra tárgyalták Luther ügyét. A lipcsei vitában híressé vált Eck János közreműködésével elkészítették s 1520. június 15-én kiadták a Luther elleni pápai bulát. Eszerint, **ha Luther a megjelölt tételeket hatvan nap alatt vissza nem vonja, egyházi átok sújtja.** Luther levelet írt a római pápának, melyben világosan kifejtette **lehetne őt tételei visszavonására bírni., hogy csak a Szentírásból vett bizonyítékokkal**

Ugyanebben az időben, 1520 végén jelent meg Luthernek egyik igen nagy hatású könyve: "A keresztyén ember szabadságáról."

A római udvar intézkedésére Luther könyveit igen sok helyen máglyatűzben hamvasztották el. A pápai átok még hatalmas fegyver volt. Hírére sok olyan ember, aki eredetileg Luther mellett foglalt állást, teljesen tanácsstalanná vált.

Dr. Luther Márton, akit a pápa kiátkozott nyájából, nemso-kára válaszolt is az átokra. 1520. december 10-én Wittenberg városfalain kívül **a pápaság legfontosabb könyveit az átokbullával együtt nyilvánosan elégette.** Az átoklevelet e szavakkal dobta tűzbe: "Mivel megszomorítottad Isten szentjét (ti. Krisztust), égessen meg téged az örök tűz." A Rómától való elszakadás, mely lelkileg már egy évtizeddel ezelőtt, a Szentírás megismerésekor kezdődött Lutherben, most lett teljessé és nyilvánossá. Ennek a lépésnek mérhetetlen jelentőséget egyedül Luther látta világosan. Másnap tanítványai előtt arról beszélt, hogy aki ilyet cselekszik, az előtt csak két út van. Az egyik a kárhozatba, a másik a vértanúságba visz. Aki nem vállalja Isten ügyéért a harcot, annak sorsa a kárhozat. Aki pedig vállalja, készülnie kell a vértanúságra.

A magam személyét nem félttem. Legyen, ahogy Isten akarja.

Az 1520. esztendő december havának 10. napján 9 órakor Wittenbergben a keleti kapunál, a Szent Kereszt kápolna mellett **megégettették a pápa könyveit.**

Amikor a pápa bulláját megégettem, Gödé Hening híres wittenbergi jogász ezt mondta: "Mire vetemedik még ez a nyomorult barát?"

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

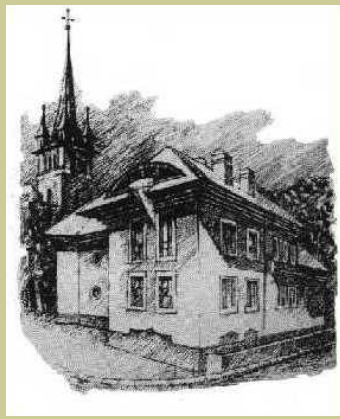

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Fax: (22) 506-678
Mobil: (06) 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:
<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Alkalmak Székesfehérváron

2019. március 21.	17:00 h	Bach mindenkinek (ökömenikus koncert), Városház tér
2019. március 23.	18:00 h	Bach koncert a templomban az Ökömenikus kórus előadásában
2019. március 24.	9:00 h	Családi istentisztelet a gyülekezeti házban
2019. április 4.	17:00 h	Munkatársi megbeszélés
2019. április 14.	9:00 h	Virágvasárnap, Családi istentisztelet
2019. április 15.	18:00 h	Nagyhétfő, Nagyheti áhítat a gyülekezeti házban
2019. április 16.	18:00 h	Nagykedd, Nagyheti áhítat a gyülekezeti házban
2019. április 17.	18:00 h	Nagyszerda, Nagyheti áhítat a gyülekezeti házban
2019. április 18.	18:00 h	Nagycsütörtök, az úrvacsora szerzésének ünnepe, istentisztelet
2019. április 19.	10:30 h	Nagypéntek, istentisztelet
2019. április 19.	18:00 h	Passió olvasás - az énekkar szolgálatával
2019. április 20.	23:30 h	Nagyszombat, Feltámadás liturgia
2019. április 21.	10:30 h	Húsvét, istentisztelet
2019. április 22.	10:30 h	Húsvét hétfő, istentisztelet
2019. április 27.	16:00 h	Konfirmációi vizsga a gyülekezeti házban
2019. április 28.	10:30 h	Konfirmációi istentisztelet
2019. június 30. – július 6.		Nyári tábor – Nagyveleg

Alkalmak Fehérvárcsurgón

2019. április 14.	Virágvasárnap, istentisztelet
2019. április 19.	Nagypéntek, istentisztelet
2019. április 21.	Húsvét, istentisztelet úrvacsorával

Alkalmak Gárdonyiban

2019. március 24.	9:00 h	istentisztelet
2019. április 14.	9:00 h	istentisztelet
2019. április 21.	9:00 h	Húsvét, istentisztelet
2019. április 28.	9:00 h	istentisztelet

Alkalmak Sárosdon

2017. április 14.	15:00 h	istentisztelet
2019. április 21.	16:00 h	Húsvét, istentisztelet

EMLÉKEZÉS

105 éve, 1914. március 15-én született gyülekezetünk egykori lelkésze, *Nagy Tibor*.

A II. Világháború után, a megfogyatkozott Székesfehérvári Evangélikus Egyházközséget *Nagy Tibor* egyedül, segédlelkészként pásztorolta. A legsötétebb időkben is hű maradt nyájához. 44 éven keresztül, előbb segédlelkészként (1941-45), aztán helyettes lelkészként (1945-48), s végül megválasztott és beiktatott lelkészként (1948-84).

Emlékét hűséggel őrizzük.